

MEN'S GILLETTE, STORY

BLADEFREGA

MEN'S GILLETTE, STORY

THE FAMILY · 07

Mvulana Shetani.

“Enzo,” mama yangu alimwambia baba yangu, “lazima tumpeleke shule ya bweni.

Siwezi tena kumudu Nando.

Kumdhibiti haiwezekani.

Mbaya zaidi ya hapo, hatabiriki.”

Alinyamaza kidogo.

“Unajua alichofanya leo?”

“Hapana. Niambie.”

“Alikuwa dukani pamoja nami na, bila mimi kugundua, ule mkasi mrefu ukatoweka.

Ule ninaoutumia kukata vitambaa.

Mapande ya vitambaa ya mita thelathini.

Ilinibidi nitumie mkasi wa akiba.

Nilitafuta kwa karibu saa nzima.

Kisha nikamwona akirudi.

Mtulivu.

Akitabasamu.

Ameshika mkasi mkononi.”

Baba yangu aliinua macho.

“Alikuwa wapi?”

“Kwenye baa.”

“Akifanya nini?”

“Mwanetu ana miaka mitano, Enzo.

Wewe ndiye baba yake.

Jaribu kubeba jukumu fulani badala ya kucheka kama mjinga.

Nina wasiwasi.

Atakuwa nini huyu?”

Mama yangu alikuwa ameogopa.

Niliporudi, hata hivyo, sikuwa peke yangu.

Rocco Pizzimenti, mwenye Baa ya Orfeo, alirudi pamoja nami.

Alikuwa akicheka sana hadi alishindwa kusimama.

Kwa mujibu wa Rocco, mara nyingi alifurahia kuniita mume aliyesalitiwa.

Alasiri ile nilikuwa nimeamua kulimaliza jambo hilo.

“Unajua alichofanya?” Rocco alisema.

“Alikuwa baa akiwa amebeba ule mkasi.

Kunichinja koo.

Nilikaa mbali naye na nikaendelea kumfanyia mzaha.

Watu wote mle walikuwa wakicheka.

Lakini hakukubali kushindwa.

Mwishowe ilibidi wamburute nje.”

Baba yangu alicheka.

Rocco alicheka.

Wateja walicheka.

Mimi sikucheka.

Hatimaye Rocco aliacha kuniita mume aliyesalitiwa.

Hapo ndipo alipoelewa kwamba sikuwa hasa kile alichotarajia.

Mama yangu alikuwa amefikia hitimisho hilo mapema zaidi.

Asubuhi iliyofuata, alinipeleka moja kwa moja shule ya bweni.

Masista wa Shirika la Mtakatifu Vincent.

Alilipa ada ya usajili na karo ya mwaka mzima kwa malipo moja tu.

Bima.

Dhidi ya kurudi kwangu ndani ya saa arobaini na nane.

Pia alifikia makubaliano ya faragha na Mama Mkuu kuhusu jinsi ambavyo ningetendewa baadaye.

Baba yangu alikuwa muuzaji.

Mama Mkuu alikuwa Mnapoli.

Nikitazama nyuma, mchanganyiko wa baba muuzaji na Mama Mkuu Mnapoli unaeleza karibu kila kitu kilichofuata.

Bila kuvutia uangalifu mwingi, baba yangu pia alihakikisha kwamba nyumba ya masista inapokea ugavi wa kudumu wa vifaa vya promosheni vya Gillette.

Hasa mifuko ya plastiki.

Katoni mia tano.

Miaka ile ilithaminiwa kama dhahabu.

Ngumu kupatikana.

Ghali.

Isiyoweza kukosekana.

Masista waliipenda.

Kila akiba ilipokaribia kwisha, simu ingelia.

Mama Mkuu Maria Franca wa Forcella.

“Bwana Frega, labda ungeweza kupita kwa salamu.”

Hapo ndipo nilipojifunza tofauti muhimu.

Kulikuwa na salamu ya kiroho.

Na kulikuwa na salamu ya kijamii.

Siku moja Mkurugenzi wa Mauzo, Raffaele Di Tullio, alipiga simu nyumbani akimtafuta baba yangu.

Kwa bahati mbaya kwake, alimpata.

“Frega, habari za asubuhi. Hujambo?”

“Sijambo, Daktari. Asante. Lakini hii si simu ya adabu.

Niambie.”

“Makao makuu sote tuna udadisi.

Tungependa kuelewa jinsi muuzaji mmoja alivyofaulu kutumia asilimia thelathini ya vifaa vyote vya promosheni vilivyosambazwa

kote Italia.

Udadisi mtupu.

Hakuna zaidi.

Tulikuletea karibu paleti thelathini na mbili za mifuko ya plastiki.

Tunajiuliza biashara inaendeleaje.

Si biashara ya Gillette.

Biashara ya mifuko ya plastiki.

Unaiuza?

Unapata faida?

Au ungependa kueleza hasa kinachoendelea?”

Baba yangu hakusita.

“Ninaisaidia Vatikani.

Wana rasilimali chache.

Hawana bajeti.

Masista wa Shirika la Mtakatifu Vincent huko Reggio Calabria, ambako mwanangu anakulia, waliomba ushirikiano mdogo katika kazi yao ya hisani.

Kama ulivyonifundisha, Daktari, sijautangaza mpango huu.

Najua unapendelea mambo haya yafanywe kimya kimya.

Hakuna matangazo.

Njia ya Gillette.”

Kimya.

Kimya kirefu.

Mwishowe:

“Vema sana, Frega.

Nitatuma vifaa zaidi.”

Kwa miaka minane masista hawakuwahi kununua hata mfuko mmoja wa plastiki.

Swali moja linabaki bila jibu.

Je, kama wangeligeuza jambo zima kuwa biashara?

Walikuwa masista.

Lakini pia walikuwa wanawake.

Hakuna aliyechunguza.

Miezi ya kwanza ya shule ya bweni ilizaa angalau matukio matatu ambayo masista waliyaona kuwa ya kusumbua sana.

Kwangu yalionekana ya kawaida kabisa.

La kwanza lilitokea wakati wa mchezo wa kujificha.

Kila tulipocheza, bila kuepukika niliishia ndani ya vyumba binafsi vya masista.

Nilikuwa na udadisi.

Nilitaka kuona masista wanavyoonekana bila shela zao.

Ugunduzi wangu mkubwa zaidi ulikuwa sista mmoja ambaye nywele zake zilikuwa zimenyolewa karibu hadi kwenye ngozi ya kichwa.

Baada ya hapo, kila kikundi cha kutafuta kilianza kwa onyo lilelile.

“Tafuteni kila mahali.

Shetani yule mdogo anaweza kuwa amejificha popote.”

Nilikuwa nimekuwa jinamizi lao.

Hisia hiyo ilikuwa ya pande zote mbili kabisa.

Tukio la pili lilitokea wakati wa Misa ya asubuhi.

Kila siku saa nne na nusu asubuhi watoto walipanga mstari walipotoka kikanisani.

Sista mmoja angenyoosha rozari yake na kuuliza swali rahisi.

“Ni nani kiumbe mwenye nguvu zaidi duniani?”

Kila mtu alitoa jibu lililoidhinishwa.

“Yesu Kristo.”

Kisha wakaibusu rozari.

Asubuhi moja nilifanya marekebisho madogo katika desturi hiyo.

Badala ya kuibusu rozari, niliibusu kanzu ya sista.

Kisha nikasema:

“Baba yangu anasema wanawake wana nguvu kuliko Mungu.”

Mwitikio ulikuwa wa papo hapo.

Wazazi wangu waliitwa kabla ya chakula cha mchana.

Taasisi ilitaka kumwondoa shetani.

Hundi ya ukarimu wa kutosha iligeuza dhambi kuwa wasiwasi.

Wasiwasi ulitoweka haraka ajabu.

Hundi ilikuwa na sifuri sita.

Lira za zamani za Kiitaliano zilikuwa na ushawishi mkubwa.

Miaka ilipita kimapenzi chini ya ulinzi wa kutokuwa na hatia.

Sherehe za keki zilikuwa fursa tu za kula bure.

Tamthilia ilikuwa fursa ya kusema ukweli.

Kila nilipocheza kama mwana wa mfalme, niliwaarifu watazamaji kwamba binti wa mfalme hapaswi kubusiwa kwa sababu alikuwa mbaya wa sura na alikuwa na pumzi isiyopendeza.

Walimu hawakukubali.

Hatimaye darasa la tano likafika.

Kisha mtihani wa mwisho.

Mjumbe mmoja wa kamati aliacha wazo la faragha litoroke hadharani.

“Hatimaye.

Tunamwondoa.”

Kila kitu kilionekana kimetulia.

Kila kitu kilionekana kimekwisha.

Nilisubiri miaka thelathini.

Kisha nikarudi.

Niliweka oda ya nyembe za Gillette.

Malipo kabla.

Hakuna aliyewahi kuuliza jambo kama hilo liliwezekanaje.

Miaka sitini na moja imepita.

Hata leo maswali yanabaki.

Hivi karibuni binti yangu alinitazama akasema:

“Samahani, Nando.

Sikuiti Baba.

Lakini wewe ni nani, shetani?”

Ah.

Ahahahah.

Ferdinando Frega
Gillette Man ✂